

PARTER OCH DOMSLUT

Karim Alaa Hussain

Parter

Tilltalad

Karim Alaa Hussain, 19910617-7455
F.n. häktet Sollentuna

Offentlig försvarare
Advokat Saman Paknejad
MP ADVOKATTEAM AB
Drottningholmsvägen 38, 112 19 Stockholm

Åklagare

Senior åklagare Sara Norling
Åklagarmyndigheten
City åklagarkammare i Stockholm
Box 70296, 107 22 Stockholm

Målsägande

1. KUSTAN Osman Aziz

Målsägandebiträde
Advokat Hanna Lindblom
Advokatfirman Althin HB
Skeppsbron 28, 3 tr, 111 30 Stockholm

2. LANKO Herish Aziz

Målsägandebiträde
Advokat Hanna Lindblom
Advokatfirman Althin HB
Skeppsbron 28, 3 tr, 111 30 Stockholm

3. Dödsboet efter Herish Aziz

Ombud
Advokat Hanna Lindblom
Advokatfirman Althin HB
Skeppsbron 28, 3 tr, 111 30 Stockholm

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 1356
171 26 Solna

Besöksadress
Sundbybergsvägen 5
Solna

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–16:30

Telefon
08-561 658 00

E-post
solna.tingsratt@dom.se
Webb
www.solnatingsratt.domstol.se

4. Linus Järpenberg

Målsägandebiträde
Advokat Johan Eriksson
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107, 102 23 Stockholm

5. Danial Mandawi

Målsägandebiträde
Advokat Walter Bergman
Agat Advokater HB
Vasagatan 46, 111 20 Stockholm

Domslut

Brott som Karim Alaa Hussain döms för

Försök till mord (2 tillfällen), 2025-01-29, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken

Mord, 2025-01-29, 3 kap 1 § brottsbalken

Ringa narkotikabrott, 2025-01-29, 1 § 1 st 5 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Brott som bedöms ingå i ett annat brott

Grovt vapenbrott, 2025-01-29, Stockholms stad, 9 kap 1 a § 1 st vapenlagen (1996:67), ingår i Mord, 2025-01-29, Stockholms stad, 3 kap 1 § brottsbalken som Karim Alaa Hussain döms för.

Påföljd

Fängelse på livstid

Rapporterade lagrum

Ny påföljd har bestämts för den nya brottsligheten (34 kap 1 § 1 st brottsbalken).

Häktning m.m.

Karim Alaa Hussain ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd

Karim Alaa Hussain ska betala skadestånd till Linus Järpenberg med 200 000 kr. Karim Alaa Hussain ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 29 januari 2025.

Karim Alaa Hussain ska betala skadestånd till Danial Mandawi med

209 600 kr. Karim Alaa Hussain ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 29 januari 2025.

Karim Alaa Hussain ska betala skadestånd till Dödsboet efter Herish Aziz med 17 990 kr. Karim Alaa Hussain ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 mars 2025.

Karim Alaa Hussain ska betala skadestånd till Lanko Aziz med 130 000 kr. Karim Alaa Hussain ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 29 januari 2025.

Karim Alaa Hussain ska betala skadestånd till Kustan Aziz med 130 000 kr. Karim Alaa Hussain ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 29 januari 2025.

Förverkande och beslag

Beslagen av en plastpåse och en hylsa ska bestå till dess domen vinner laga kraft. (Polismyndigheten, 2025-5000-BG12197.8 2025-5000-BG12203.3).

I beslag tagen pistol jämte magasin förklaras förverkade. Beslagen ska bestå. (Polismyndigheten, 2025-5000-BG12203.1 2025-5000-BG12203.2.).

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 21 kap 3 a § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på Kustan Aziz adressuppgifter i sekretessversionen av denna dom.

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifterna i läkarintyget (aktbil. 29), det rättspsykiatriska utlåtandet (aktbil. 195) och de läkemedelslistor och journaler (aktbil. 201–205) som lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar.

Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på de bilder i dödsfallsutlåtandet (aktbil. 123) som lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Karim Alaa Hussain ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Saman Paknejad ska få ersättning av staten med 515 059 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 317 200 kr arbete

- 89 900 kr tidsspillan
- 4 947 kr utlägg
- 103 012 kr mervärdesskatt

Johan Eriksson ska få ersättning av staten med 98 771 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 71 767 kr arbete
- 7 250 kr tidsspillan
- 19 754 kr mervärdesskatt

Walter Bergman ska få ersättning av staten med 150 125 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 102 614 kr arbete
- 9 788 kr tidsspillan
- 7 698 kr utlägg
- 30 025 kr mervärdesskatt

Hanna Lindblom ska få ersättning av staten med 241 068 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 173 284 kr arbete
- 17 400 kr tidsspillan
- 2 170 kr utlägg
- 48 214 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

YRKANDEN

Stämningsansökan 2025-09-21, Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Karim Alaa Hussain ska dömas för mord enligt 3 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 MORD (5000-K108916-25)

Karim Alaa Hussain har dödat Herish Aziz genom att skjuta honom med sex skott i överkroppen. Det hände den 29 januari 2025 på Bergengatan, Kista, Stockholms stad.

Karim Alaa Hussain begick gärningen med uppsåt.

Stämningsansökan 2025-09-21, Åtalspunkt 2

Åklagaren har begärt att Karim Alaa Hussain ska dömas för försök till mord enligt 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

2.1 FÖRSÖK TILL MORD (5000-K109157-25)

Karim Alaa Hussain har försökt döda Linus Järpenberg och Danial Mandawi genom att med pistol avlossa ett skarpt skott mot dem. Det hände den 29 januari 2025 vid Edvard Griegsgången, Kista, Stockholms stad.

Det fanns en fara för att brottet skulle fullbordas eller så var faran endast på grund av tillfälliga omständigheter utesluten.

Karim Alaa Hussain begick gärningen med uppsåt.

Stämningsansökan 2025-09-21, Åtalspunkt 3

Åklagaren har begärt att Karim Alaa Hussain ska dömas för grovt vapenbrott enligt 9 kap 1 a § 1 st vapenlagen (1996:67).

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

3.1 GROVT VAPENBROTT (5000-K108916-25)

Karim Alaa Hussain har innehaft en skarp pistol utan att ha rätt till det. Det var den 29 januari 2025 på Bergengatan, Kista, Stockholms stad.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom pistolen var skarpladdad och avlossades på allmän plats.

Karim Alaa Hussain begick gärningen med uppsåt.

Stämningsansökan 2025-09-21, Åtalspunkt 4

Åklagaren har begärt att Karim Alaa Hussain ska dömas för ringa narkotikabrott enligt 1 § 1 st 5 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64).

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

4.1 RINGA NARKOTIKABROTT (5000-K108916-25)

Karim Alaa Hussain har olovligen använt bl.a. amfetamin och alprazolam, som är narkotika. Det hände den 29 januari 2025 eller kort tid dessförinnan i Stockholms län.

Karim Alaa Hussain begick gärningen med uppsåt.

Häktning m.m.

Åklagaren har begärt att Karim Alaa Hussain ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd

Linus Järpenberg har begärt att Karim Alaa Hussain ska betala skadestånd med 250 000 kr.

Beloppet avser ersättning för kränkning. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 29 januari 2025.

Danial Mandawi har begärt att Karim Alaa Hussain ska betala skadestånd med 225 800 kr.

Beloppet avser ersättning för kränkning (200 000 kr), ersättning för sveda och värk (25 600 kr) och ersättning för utlägg för läkarbesök (200 kr). Ränta enligt

6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 29 januari 2025.

Dödsboet efter Herish Aziz har begärt att Karim Alaa Hussain ska betala skadestånd med 17 990 kr.

Beloppet avser dödsboets kostnader i samband med begravningen. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 4 mars 2025.

Lanko Aziz har begärt att Karim Alaa Hussain ska betala skadestånd med 130 000 kr.

Beloppet avser anhörigersättning i form av sveda och värk (80 000) och särskild anhörigersättning (50 000 kr). Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 29 januari 2025.

Kustan Aziz har begärt att Karim Alaa Hussain ska betala skadestånd med 130 000 kr.

Beloppet avser anhörigersättning i form av sveda och värk (130 000) och särskild anhörigersättning (50 000 kr). Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 29 januari 2025.

Förverkande och beslag

Åklagaren har yrkat att beslagen av en plastpåse och en hylsa ska bestå till dess domen vinner laga kraft. (Polismyndigheten, 2025-5000-BG12197.8 2025-5000-BG12203.3).

Åklagaren har yrkat att i beslag tagen pistol jämte magasin ska förklaras förverkade. (Polismyndigheten, 2025-5000-BG12203.1 2025-5000-BG12203.2.).

INSTÄLLNING

Målsägandena har, förutom att begära skadestånd på det sätt som har angetts ovan, även biträtt åtalet (dock inte dödsboet efter Herish Aziz).

Karim Alaa Hussain har erkänt ringa narkotikabrott. Han har förnekat övriga gärningar på den grunden att det inte är han som är gärningsman. Han har mot den bakgrunden också bestritt samtliga skadeståndsanspråk. Han har vitsordat anspråken från Lanko Aziz, Kustan Aziz och dödsboet efter Herish Aziz som skäligen i och för sig. Han har i övrigt inte vitsordat några belopp, men godtagit sätten att beräkna ränta. Han har inte haft någon erinran mot de särskilda yrkandena.

FRIHETSBERÖVANDE

Karim Alaa Hussain greps och anhölls den 29 januari 2025 och häktades den 31 januari 2025. Tingsrätten beslutade vid huvudförhandlingens avslutande att han skulle vara kvar i häkte tills domen meddelades. Fram till dess hade han dessutom varit underkastad restriktioner.

UTREDNING

Karim Alaa Hussain har hörts. På åklagarens begäran har förhör hållits med målsägandena Danial Mandawi och Linus Järpenberg samt vittnena Alan Bahram, Samuel Kvarzell, Vera Gunneström och Simon Berggren.

Den övriga bevisning som åklagaren har åberopat framgår av stämningsansökan och huvudförhandlingsprotokollet. Bevisningen består bl.a. av en brottsplatsundersökning, fotografier, övervakningsfilmer, sakkunnigutlåtanden från NFC, rättsmedicinska utlåtanden, telefonanalyser och promemorior.

Målsägandena har åberopat samma bevisning som åklagaren. Danial Mandawi har därutöver åberopat en promemoria om hans mående strax efter händelsen och ett läkarintyg.

Karim Alaa Hussain har lagt fram bevisning i form av SMS-konversationer, delar av en händelserapport, transkribering av ett larmsamtal och sakkunnigutlåtanden från NFC beträffande fingeravtryck och DNA.

Nedan sammanfattar tingsrätten vad vissa av de som har hörts i målet har berättat. Övriga utsagor redogörs för i domskälen, i den mån de har betydelse för tingsrättens prövning.

Danial Mandawi: Han arbetade vid tiden för händelsen som praktikant på den resebyrå (Husby Travel) som Herish Aziz drev. Det hade han gjort i ungefär ett år. Herish Aziz var en väldigt snäll människa som hjälpte honom med många olika saker. Den 29 januari 2025 var han och Herish Aziz på resebyrån. Ungefär vid klockan tre gick han för att koka te i köket. Då var det bara han och Herish Aziz i butiken. Herish Aziz satt i sin stol vid sitt skrivbord. Herish Aziz plats var den som framgår av bilderna från brottsplatsundersökningen. Från där han befann sig i köket till Herish Aziz plats var det kanske tio meter. Han hörde då ett ljud som han blev väldigt chockad av. När han hörde ljudet hade han ryggen mot Herish Aziz, så han vände sig om. Han hörde att flera skott avlossades och såg en person som hade ett vapen i handen. Det var en gardin mellan köket och kontoret, men det var ett glapp på ca 10–15 cm som han kunde se igenom. Personen sköt Herish Aziz, som då satt i sin stol. Herish Aziz hade ena armen uppe. Skytten stod precis innanför entrén. Skytten höll vapnet i en hand. Han vet inte hur många skott som avfyrades. Skytten sa ingenting. Skytten var kanske lika lång som honom själv och hade helsvarta kläder. Skytten hade täckt sitt ansikte och hade handskar på sig. Han såg inte skyttens ansikte. Han vet inte vad skytten hade för hudfärg. Han sa i polisförhör att skytten var mörkhyad. Han förstår i dag att det berodde på att

skytten hade luva på sig och något som täckte ansiktet. Det gjorde nog att det blev en skugga över ansiktet så att det såg ut som att skytten var mörkhyad. Skytten lämnade resebyrån väldigt lugnt. Han följde efter skytten ut. Polisen kom omedelbart och frågade vad som hade hänt. Han förklarade att någon precis hade skjutit inne på resebyrån och pekade åt det håll skytten sprang. Avståndet mellan dem och skytten var då så litet att polisen förstod vem han pekade ut. Skytten började springa. Han och polisen sprang efter skytten. När de kom till gångbron vände skytten sig om och sköt mot honom. Varken han eller polisen blev träffad. Han drog sig undan för att inte bli träffad. Han tror att skytten siktade på honom. Men skottet var också nära att träffa polisen. Även polisen sköt. När detta utspelade sig var de kanske 20–40 meter ifrån skytten. Efter skottlossningen sprang skytten vidare. Själv vände han om och gick tillbaka till resebyrån medan polisen fortsatte jakten. Den som sköt på bron var samma person som sköt inne på resebyrån. Han tappade inte skytten ur sikte mellan resebyrån och gångbron. Han uppfattade inte skytten som förvirrad utan tvärtom som att skytten kände till omgivningen. Han har mått väldigt dåligt efter händelsen. Han mår dåligt än i dag. Under några veckor efter händelsen barrikaderade han sig på sitt rum och sov med en hammare under kudden. Han har trott att någon ska komma in i hans bostad och skada honom. Han har varit stressad och haft mardrömmar. Han separerade från sin sambo eftersom han inte ville att något skulle hända henne. När han är ute kan han bli rädd att personer han ser ska göra något mot honom. Han lämnade Stockholm en tid och åkte till sin far i en annan stad. Han bestämde sig sedan för att åka utomlands över sommaren. Han var utomlands i tre månader innan han kom tillbaka till Sverige. Han har efter händelsen kunnat arbeta lite, men inte heltid. Han har varit på läkarbesök med anledning av hjärtproblem och problem med ett knä. De tog blodprover, EKG m.m. Han betalade 200 kr för besöket. Vården sa att de skulle återkomma till honom men det har de inte gjort. Han är asylsökande. Han har inte varit sjukskriven till följd av händelsen.

Linus Järpenberg: Han är polis och har arbetat som det i fyra år. Han och några kollegor, bl.a. Alan Bahram och Samuel Kvarzell, befann sig i Husby vid tiden för händelsen, dock av en helt annan anledning. Han stod i det hus vars port ligger precis bredvid resebyrån när han hörde att det smällde. Han sprang ut och fick omedelbart syn på en man, Danial Mandawi, som skrek och var väldigt upprörd. Han frågade vad som hade hänt. Det var svårt att förstå vad Danial Mandawi sa, men denne pekade mot gångbron. Han såg då att en person sprang ifrån dem. Han förstod att något allvarligt hade hänt och att personen som sprang var av intresse. Han sprang därför efter. Vid något tillfälle drog han fram sitt tjänstevapen. Han ropade flera gånger att han var polis och bad personen att stanna. Personen tittade bakåt flera gånger och han upplevde att personen hörde honom skrika. När han hade kommit en bit in på gångbron såg han att personen stannade till och vände sig om hastigt. Han såg att personen, som då stod vid slutet av bron, hade en pistol i sin hand. Han siktade därför med sitt tjänstevapen mot personen. Personens maskering hade då åkt av. Han såg därför personens ansikte. Personen riktade sitt vapen mot honom. Det var väldigt tydligt att personen siktade på honom. Han upplevde inte personen som förvirrad. Det var ingen annan mellan honom och personen. Han blev därför tvungen att använda sitt tjänstevapen och skjuta mot personen. Han slängde sig också åt sidan för att inte själv bli träffad av det skott som personen sköt. Han vet inte vem av dem som sköt först. Efter detta fortsatte jakten och skytten sprang in på en innergård. Han kom till en husknut och tänkte att skytten gömde sig bakom den för att skada honom. Han såg inte skytten just då men tänkte att han skulle ge skytten lite försprång för att undvika en konfrontation som på bron. När han såg att skytten fortsatte springa över innergården sprang han efter denne. Under jakten vände sig skytten om flera gånger och tittade bakåt mot honom. Skytten sprang sedan in på ett annat område, bakom ett staket. Det var glipor mellan plankorna så han kunde se skytten genom staketet. Det fanns bara en väg ut från området och den stod han vid. Han riktade sitt tjänstevapen mot skytten, som då vände sig om. De stod ansikte mot ansikte.

Han sa åt skytten att lägga sig ned, vilket denne inte gjorde. Han sköt då ett varningsskott i marken. Då la skytten sig ner. Han tog fram sin elpistol och försökte få kontroll på skytten. Det blev tumult och han uppfattade skytten som mycket motiverad att ta sig därifrån. Strax därefter fick han hjälp av sina kollegor. Han fick då veta att skytten inte längre hade pistolen på sig. Under ingripandet bad skytten flera gånger om ursäkt och sa ”är han död, är han död?”. Skytten sa också att denne blivit tvingad att göra det. Han tappade i och för sig skytten ur sikte vid två tillfällen under jakten. Men tillfällena varade bara några sekunder vardera. Han såg skyttens ansikte på bron och flera gånger under jakten. Det var samma person som han sedan grep. Han är helt säker på att han grep samma person som sköt på bron och att det är samma person som sprang ifrån resebyrån. Platsen för gripandet var en innergård med flerfamiljshus. Han gick aldrig in i några trappuppgångar.

Karim Alaa Hussain har valt att inte yttra sig under huvudförhandlingen. Under förhöret har delar av det som han berättat under förundersökningen lästs upp i samband med frågor som ställts till honom. Tingsrätten återkommer till Karim Alaa Hussains uppgifter och vilken betydelse de har för prövningen av åtalet. Det kan dock redan här nämnas att Karim Alaa Hussain, som parterna också har påpekat, har lämnat olika uppgifter i olika förhör. Han har exempelvis i ett förhör sagt att han den 29 januari 2025 befann sig i Husby för att köpa en biljett till Irak, att han då såg djävulen inne på resebyrån och att han då bestämde sig för att skjuta djävulen. Han har i ett annat förhör, hållet den 24 mars 2025, lämnat en förhållandevis detaljerad redogörelse för händelseförloppet. Enligt vad han då berättade ska han genom krypterade chattar ha blivit instruerad att utföra dådet mot betalning. Han har sedan, i ett senare förhör, tagit tillbaka dessa uppgifter och sagt att han berättade som han gjorde eftersom häktespersonalen tvingat honom till det. I andra förhör har han förnekat all inblandning.

DOMSKÄL

Allmänna utgångspunkter för bevisvärderingen

Tingsrätten har att ta ställning till om Karim Alaa Hussain har agerat på det sätt som åklagaren har påstått i gärningsbeskrivningarna. Det är åklagaren som har bevisbördan för att så är fallet. Högsta domstolen har i flera rättsfall förklarat att det för en fällande dom i brottmål krävs att domstolen kommer fram till att det genom den utredning som har lagts fram i målet är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har begått de påstådda gärningarna. I kravet ligger att utredningen ska vara så fullständig att det inte finns anledning att anta att ytterligare undersökning skulle ändra bedömningen; domstolen ska på grundval av den presenterade utredningen alltså kunna dra slutsatsen att det inte finns andra möjliga förklaringar till händelseförloppet. Utgångspunkten är att alla någorlunda rimliga alternativa förklaringar måste uteslutas för att domen ska bli fällande. Betydelsen av en alternativ förklaring kan i det enskilda fallet vara beroende av hur stark den övriga utredningen till stöd för åtalet är. (Se till det nu sagda Mordet vid busshållplatsen, NJA 2023 s. 29 I.)

I avsnittet närmast nedan redogör tingsrätten för vad som är utrett om händelseförloppet den 29 januari 2025. I avsnittet som följer därpå tar tingsrätten ställning till hur händelseförloppet – i straffrättsligt hänseende – ska bedömas. Därefter följer ett antal avsnitt i vilket tingsrätten redogör för sina överväganden i frågor om påföljd, skadestånd och häktning m.m.

Vad som är bevisat om händelseförloppet den 29 januari 2025

Inledning

Genom övervakningsfilmerna, brottsplatsundersökningen och Danial Mandawis uppgifter är det inledningsvis klarlagt att en person, strax innan halv fyra på eftermiddagen den 29 januari 2025, klev in på den resebyrå där Danial Mandawi och Herish Aziz arbetade. Personen avlossade, ståendes strax innanför entrén, åtta skott mot Herish Aziz, som då satt ner i sin kontorsstol.

Skytten lämnade sedan resebyrån. Från att skytten klev in på resebyrån till det att denne åter lämnade den gick det ungefär tio sekunder. Av det rättsmedicinska utlåtandet framgår att Herish Aziz genom skjutvåldet orsakades omfattande skador, framför allt i bålen där det fanns sex ingångshål, men också att han fick skador på bl.a. huvud och armar. Skadebilden uppvisar enligt utlåtandet ett utseende som talar starkt för att ha uppkommit till följd av åtminstone sex olika projektiler. Herish Aziz avled på platsen till följd av skadorna.

Genom den nämnda utredningen och Linus Järpenbergs uppgifter är det vidare klarlagt att en jakt efter skytten inleddes omedelbart efter att denne lämnat resebyrån och att skytten – när skytten, Danial Mandawi och Linus Järpenberg befann sig på en närliggande gångbro – sköt ett skott i riktning mot Danial Mandawi och Linus Järpenberg. Därefter fortsatte Linus Järpenberg ensam jakten efter skytten. Jakten ledde till att Karim Alaa Hussain greps.

Genom bl.a. Alan Bahrams och Samuel Kvarzells vittnesmål samt ett utlåtande från NFC är det också utrett att en halvautomatisk pistol av märket Glock – ett kraftfullt enhandsvapen – hittades längs flyktvägen. Pistolen, som fungerade utan anmärkning vid provskjutning, omfattas av tillståndsplikt enligt vapenlagen (1996:67).

Åklagaren har påstått att det var Karim Alaa Hussain som sköt Herish Aziz inne på resebyrån och att det var han som strax därefter blev jagad av, och sköt mot, Danial Mandawi och Linus Järpenberg. Karim Alaa Hussain har förnekat detta och hävdar att han inte är gärningsman. Frågan är alltså om åklagaren har bevisat att Karim Alaa Hussain är gärningsman.

Är Karim Alaa Hussain gärningsman?

Det kan inledningsvis konstateras att det av övervakningsfilmerna framgår att den person som lämnar resebyrån också är den som sedan blir jagad över torget och som strax därefter avfyrar ett skott mot Danial Mandawi och Linus

Järpenberg på gångbron. Detta har också de nu nämnda personerna bekräftat. Att skytten på resebyrån och skytten på bron är samma person vinner dessutom stöd av det utlåtande från NFC beträffande vapenspårsjämförelser som har lagts fram. Av detta framgår nämligen att patronhylsorna som hittades på resebyrån härrör från samma vapen som patronhylsan som hittades på gångbron.

Vittnena Vera Gunneström och Simon Berggren har sett delar av jakten över torget och gångbron från ett närliggande lägenhetsfönster. Vera Gunneström har i sitt förhör fått frågan om inte någon annan än den som sedermera blev jagad hade kunnat lämna resebyrån utan att hon märkte det. Vera Gunneström har då givit uttryck för att så skulle kunna vara fallet, eftersom hon fokuserade på jakten. Tingsrätten noterar emellertid att det, som redan nämnts, av övervakningsfilmerna framgår att det endast är en person som går in och ut från resebyrån (bortsett från Danial Mandawi), och att skytten sedan springer över torget mot bron och inte åt något annat håll. Att skytten på resebyrån skulle ha sprungit åt något annat håll än mot gångbron är alltså uteslutet.

Det står alltså klart att skytten på resebyrån och skytten på bron är samma person. Frågan är då om detta är Karim Alaa Hussain.

Det starkaste beviset för att skytten är Karim Alaa Hussain är Linus Järpenbergs uppgifter. Linus Järpenberg har berättat att skyttens maskering åkte av på gångbron – vilket också syns på övervakningsfilmerna – och att han då såg skyttens ansikte. Linus Järpenberg har förklarat att den man han grep, dvs. Karim Alaa Hussain, också var den man han såg på bron. Linus Järpenberg har inte givit något som helst uttryck för att vara osäker på detta. Han har även redogjort för vad Karim Alaa Hussain uttalade vid gripandet. Tingsrätten anser att Linus Järpenbergs nu nämnda uppgifter – trots att han inte hade konstant uppsikt över skytten under jakten – talar mycket starkt för att Karim Alaa Hussain är gärningsman.

Det finns även annan bevisning som gör det. Det kan exempelvis framhållas att det av övervakningsfilmerna framgår att skytten var iklädd en mörk jacka, till en början med luvan uppdragen, mörka byxor, mörka skor med vita sulor och att han hade ett mörkt tygstycke över munnen. Under jackan bar skytten en vit tröja. Detta stämmer mycket väl överens med hur Karim Alaa Hussain var klädd när han greps. Av bilder från avvisiteringen framgår nämligen att han då hade på sig just en mörk jacka, mörka byxor, mörka skor med vita sulor, en halsduk och, under jackan, en vit luvtröja.

I Karim Alaa Hussains ena jackficka hittade polisen dessutom en plastpåse. Av ett utlåtande från NFC framgår att det på påsens insida påvisades fem tändsatspartiklar. Dessa har jämförts med tändsatspartiklar från patronhylsorna säkrade från resebyrån och gångbron. NFC har konstaterat att en mindre mängd av tändsatspartiklarna från patronhylsorna har samma typ av sammansättning som tändsatspartiklarna säkrade från plastpåsen. Även om detta inte knyter Karim Alaa Hussain till något särskilt vapen eller några specifika patronhylsor, tyder fyndet på att Karim Alaa Hussain har hanterat någon form av vapen och/eller ammunition.

Till det nu sagda kommer att det av övervakningsfilmer framgår att Karim Alaa Hussain den 28 januari 2025, dvs. dagen innan skjutningen, uppehöll sig i närheten av resebyrån. På filmerna ses Karim Alaa Hussain fotografera omgivningarna, ett agerande som tyder på en viss planering av dådet.

Det ovan redovisade talar mycket starkt för att Karim Alaa Hussain är gärningsman. Vad som i övrigt har framkommit i målet talar inte heller med någon nämnvärd styrka mot att så är fallet.

Det är i och för sig så, vilket försvaret har påpekat, att Danial Mandawi i det inledande polisförhören sa att skytten var mörkhyad; en beskrivning som inte stämmer överens med Karim Alaa Hussain. Tingsrätten anser emellertid att

Danial Mandawi vid huvudförhandlingen har lämnat en rimlig och trovärdig förklaring till hur det kommer sig att han sa så.

Det bör vidare nämnas att varken Karim Alaa Hussains DNA eller fingeravtryck har anträffats på pistolen eller patronhylsorna. Detta talar dock varken för eller emot att han har hanterat föremålen. Däremot framstår det som förvånande att några tändsatspartiklar inte har påvisats på Karim Alaa Hussains händer eller kropp i övrigt (bortsett från den redan nämnda plastpåsen).

Vittnet Alan Bahram, som tillsammans med poliskollegan Samuel Kvarzell efter jakten anslöt till Linus Järpenbergs ingripande mot Karim Alaa Hussain, har berättat att han strax efter ingripandet fick höra från en person på plats att ytterligare en person hade sprungit åt ett annat håll. Alan Bahram bestämde sig då för att försöka hitta denna person. Strax efter att han inlett letandet fick han dock höra via radion att det endast fanns en gärningsman. Alan Bahram avbröt då letandet efter ytterligare gärningsmän. I det mycket tidiga skede som polisingripandet då befann sig lär det i och för sig ha varit svårt att med någon säkerhet uttala sig om antalet gärningsmän. Mot den bakgrunden framstår det som i viss mån otillfredsställande att Alan Bahram avbröt letandet och att polisen inte, såvitt framkommit, följde upp det potentiella spåret. Med hänsyn till vad utredningen i efterhand har visat har detta emellertid inte någon betydelse.

Samma slutsats kan dras beträffande avsaknaden av fotoanalyser från NFC. Försvaret har hävdade att det är en brist i utredningen att NFC inte har analyserat övervakningsfilmerna och uttalat sig om den som syns på dem är Karim Alaa Hussain. Mot bakgrund av den övriga bevisning som finns, bl.a. sådan som utvisar att Karim Alaa Hussain jagades från platsen och sedan greps, medför detta emellertid inte att utredningen skulle sakna den robusthet som krävs för en fällande dom.

Försvaret har även pekat på ett larmsamtal från den 29 januari 2025 som en bekant till Karim Alaa Hussains dåvarande flickvän ringde. I larmsamtalet berättade inringaren att han trodde att Karim Alaa Hussain skulle genomföra ett rån i Husby den aktuella dagen. Försvaret har hävdat att detta kan förklara varför Karim Alaa Hussain då befann sig i Husby. Att Karim Alaa Hussain befann sig i Husby för att genomföra ett rån och inte ett mord – om det nu skulle stämma – utesluter emellertid inte att Karim Alaa Hussain kom att genomföra ett mord i stället för ett rån.

Den bevisning som talar för att Karim Alaa Hussain är gärningsman är alltså mycket stark. Som noterats ovan framstår avsaknaden av tändsatspartiklar på Karim Alaa Hussain mot den bakgrunden i och för sig som förhållandevis förvånande. Med hänsyn tagen till styrkan i den bevisning som talar för att Karim Alaa Hussain är gärningsman finns det emellertid inga omständigheter som, sedda var för sig eller tillsammans, med tillräcklig styrka talar mot att Karim Alaa Hussain är gärningsman. Några andra möjliga förklaringar till händelseförloppet finns inte och det saknas helt anledning att tro att ytterligare undersökningar skulle förändra den bedömningen.

Det är därmed ställt utom rimligt tvivel att Karim Alaa Hussain har skjutit ihjäl Herish Aziz inne på resebyrån och att han i den efterföljande jakten har avlossat ett skott mot Danial Mandawi och Linus Järpenberg. I avsnittet nedan tar tingsrätten ställning till vilka brott detta innebär att Karim Alaa Hussain ska dömas för. Dessförinnan finns det dock anledning att kort beröra Karim Alaa Hussains egna uppgifter.

Karim Alaa Hussain har i polisförhör lämnat olika uppgifter om vad han gjorde den 29 januari 2025. Han har i vissa förhör helt förnekat inblandning, medan han i andra förhör har lämnat detaljerade redogörelser för såväl händelseförloppet som motivet. Mot bakgrund av vad den övriga utredningen visar ligger det enligt tingsrätten nära till hands att tro att den redogörelse som

Karim Alaa Hussain lämnade den 24 mars 2025 är den som också stämmer överens med verkligheten. Mot bakgrund av de mycket skiftande versioner som Karim Alaa Hussain har lämnat kan hans uppgifter dock inte tillmätas någon betydelse vid bedömningen av vad som är bevisat i målet. Tingsrätten bortser därför från hans uppgifter.

Vilka brott ska Karim Alaa Hussain dömas för?

Mord

Det följer av redogörelsen ovan att Karim Alaa Hussain har dödat Herish Aziz genom att – på ett mycket kort avstånd och med ett kraftfullt vapen – skjuta honom med sex skott i överkroppen. Händelseförloppet tillåter ingen annan slutsats än att Karim Alaa Hussains avsikt med sitt agerande var att Herish Aziz skulle dö. Karim Alaa Hussain ska därför dömas för mord i enlighet med gärningsbeskrivningen.

Försök till mord

Rättsliga utgångspunkter

Under jakten på gångbron vände Karim Alaa Hussain sig om och avfyrade ett skott i riktning mot Danial Mandawi och Linus Järpenberg. Åklagaren har påstått att Karim Alaa Hussain för detta ska dömas för försök till mord på Danial Mandawi och Linus Järpenberg.

För att någon ska dömas för försök till mord krävs (i) att gärningsmannen har påbörjat utförandet av ett mord (den s.k. försökspunkten ska vara nådd), (ii) att det har förelegat fara för brottets fullbordan (eller att sådan fara har varit utesluten endast på grund av tillfälliga omständigheter) och (iii) att gärningsmannen har haft uppsåt att begå ett fullbordat mord (se 3 kap. 1 och 11 §§ samt 23 kap. 1 § brottsbalken). Försökspunkten anses ofta ha passerats när försöket är avslutat, vilket är fallet när gärningsmannen har gjort allt som ankommer på honom för att fullborda brottet. Att skjuta mot en person, men missa, är ett typexempel på en sådan situation. Med ”fara” avses i

försöksbestämmelsen konkret fara. Det innebär att det ska ha varit möjligt och någorlunda sannolikt att brottet skulle komma till fullbordan. När det gäller uppsåtet tillämpas vid avslutade försök vanliga uppsåtsformer. (Se Vapenattrappen, NJA 2023 s. 393.)

Högsta domstolen har i rättsfallet Förväxlingen (NJA 2022 s. 675) uttalat sig om hur en domstol kan se på den situationen att en gärningsman, exempelvis med skjutvåld, avser att döda A men missar och i stället dödar B. När det gäller frågan om gärningsmannen då kan dömas inte bara för mord på B utan också för försök till mord på A uttalade Högsta domstolen att en nödvändig förutsättning är att de objektiva kraven som gäller för försöksbrott är uppfyllda. Dessutom krävs att försöksbrottet täcks av gärningsmannen uppsåt. Högsta domstolen konstaterade att det ibland utan vidare står klart att dessa förutsättningar är uppfyllda. Som exempel nämndes att gärningsmannen, i uppsåt att döda en viss person, urskillningslöst skjuter in i en grupp av människor bland vilka det tilltänkta offret befinner sig och då dödar någon annan. Det är då tydligt att gärningsmannen har inlett ett handlande som varit ägnat att orsaka även det tilltänkta offrets död (försökspunkten är alltså passerad) och att gärningsmannen har haft uppsåt i förhållande till flera personers död. Gärningsmannen kan då dömas inte bara för mordet på det faktiska offret utan även för försök till mord på det tilltänkta offret.

Situationen kan enligt Högsta domstolen emellertid också vara den att försökspunkten ännu inte är passerad när det gäller mord på det tilltänkta offret. Som exempel nämndes att det tilltänkta offret över huvud taget inte befann sig på platsen vid tiden för angreppet på det faktiska offret eller att det tilltänkta offret visserligen var på platsen men gärningsmannen riktade vapnet endast mot någon annan. I dessa situationer skulle det alltså brista i de objektiva ansvarsförutsättningarna.

Också uppsåtsbedömningen kan enligt Högsta domstolen leda till att gärningsmannen inte bör dömas både för mord på det faktiska offret och för försök till mord på det tilltänkta offret. Frånsett vissa speciella situationer, exempelvis då gärningsmannen skjuter urskillningslöst mot en folkmassa, har gärningsmannen nämligen vanligtvis inte haft uppsåt till mord på fler än en person. Att trots detta döma gärningsmannen för såväl mord som försök till mord skulle innebära att gärningsmannens uppsåt att döda en person sträcks ut till att omfatta två personer, något som inte bör komma i fråga. (Se till det nu sagda särskilt p. 31–35 i Förväxlingen.)

Det är en annan sak att den som siktar på endast en person och skjuter endast ett skott kan ha ett uppsåt som täcker flera personers död. Detta är närmast en bevisfråga och kan t.ex. vara fallet om skytten ser risken för och accepterar att det enda skottet kan komma att döda flera personer som, exempelvis, befinner sig i en folkmassa. (Se Petter Asp, De osjälvständiga brottsformerna, (JUNO 2021), s. 72 f.)

Mot bakgrund av det nu sagda gör tingsrätten följande bedömning av åtalspunkten 2.

Tingsrättens bedömning

Av övervakningsfilmen framgår att Danial Mandawi och Linus Järpenberg, när Karim Alaa Hussain sköt mot dem, befann sig förhållandevis nära varandra. Linus Järpenberg hade dock kommit något längre fram på bron, och därmed närmare Karim Alaa Hussain, än vad Danial Mandawi hade gjort. De befann sig alltså snett bakom varandra sett till varifrån skottet avlossades. Både Danial Mandawi och Linus Järpenberg har berättat att de upplevde att de var den som Karim Alaa Hussain siktade på. Vem av de två som Karim Alaa Hussain faktiskt siktade på, om någon, går dock inte att säga utifrån övervakningsfilmerna. Det finns inte heller någon annan utredning som kan ge svar på den frågan. Det är exempelvis inte klarlagt var skottet träffade.

Genom att avlossa ett pistolskott i riktning mot Danial Mandawi och Linus Järpenberg har Karim Alaa Hussain i och för sig påbörjat utförandet av i vart fall ett mord (på någon av dem). Fråga är emellertid om försökspunkten kan anses vara nådd i förhållande till dem båda.

Mot bakgrund av hur Danial Mandawi och Linus Järpenberg befann sig i förhållande till varandra när skottet avlossades, dvs. inte rakt bakom varandra, skulle det kunna hävdas att så inte är fallet; pistolmynningen kan ju inte ha varit riktad mot dem båda samtidigt. Situationen skulle därmed kunna sägas vara jämförbar med den som Högsta domstolen nämnde i rättsfallet Förväxlingen, dvs. att försökspunkten inte är passerad om gärningsmannen, som avser att döda en viss person, riktar vapnet endast mot någon annan. En sådan tolkning av Högsta domstolens uttalande kan dock inte vara riktig. Det ligger enligt tingsrätten närmare till hands att anse att försökspunkten är nådd i förhållande till dem båda och i stället låta farerekvisitet och uppsåtsbedömningen närmare avgränsa ansvarsområdet. En annan tolkning skulle innebära att det aldrig kan vara flera fall av försök till mord att skjuta ett skott mot flera personer som står bredvid varandra, även om det faktiskt finns en fara att flera ska träffas (eller rentav faktiskt har träffats) och dö och detta omfattas av gärningsmannens uppsåt.

Tingsrätten bedömer därför att Karim Alaa Hussain har påbörjat utförandet av mord på både Danial Mandawi och Linus Järpenberg. Nästa fråga blir då om det också har förelegat konkret fara för att de båda skulle dö. Tingsrätten gör i den delen följande överväganden.

Karim Alaa Hussain har avfyrat ett mycket farligt och kraftfullt vapen. Det har funnits en mycket hög risk att den som direkt träffades av skottet skulle drabbas av livshotande skador. För att både Danial Mandawi och Linus Järpenberg skulle träffas av skottet hade det emellertid behövt ändra riktning på något sätt, exempelvis genom att studsas. Även i avsaknad av utredning som

direkt tar sikte på huruvida skottet hade kunnat orsaka livshotande skador även efter en sådan studs anser tingsrätten att det, framför allt mot bakgrund av hur kraftfullt vapnet har varit, kan hållas för visst. Tingsrätten noterar i sammanhanget att flera av de skott som Herish Aziz sköts med har passerat rakt igenom hans kropp. Tingsrätten konstaterar även att Danial Mandawi och Linus Järpenberg när skottet avlossades befann sig på en relativt smal asfalterad gångbro försedd med väggar/kanter i betong där det funnits gott om ytor för skottet att studsas på. Mot den bakgrunden – och med hänsyn till den mycket allvarliga följd (dödsfall) som farebedömningen nu relaterar till – anser tingsrätten att det har varit såväl möjligt som tillräckligt sannolikt att skottet skulle träffa både Danial Mandawi och Linus Järpenberg och då orsaka deras död. (Angående det i vissa fall skiftande sannolikhetskravet; se Petter Asp, De osjälvständiga brottsformerna, (JUNO 2021), s. 102 f.) Det kan i sammanhanget påpekas att konkret fara för flera personers liv, i den mening som avses i 3 kap. 9 § brottsbalken, i hovrättspraxis har ansetts kunna föreligga även när antalet avlossade skott understiger antalet personer på plats (se Svea hovrätts domar den 23 januari 2024 i mål B 14758-23 och den 28 maj 2025 i mål B 4609-25).

De objektiva förutsättningarna för att döma Karim Alaa Hussain för försök till mord på Danial Mandawi och Linus Järpenberg är alltså uppfyllda. Frågan är då om Karim Alaa Hussain har haft uppsåt till att de båda skulle dö som en följd av skjutningen.

Av övervakningsfilmen framgår att Karim Alaa Hussain på ett mycket medvetet sätt vände sig om mot Danial Mandawi och Linus Järpenberg, att han siktade in sig i riktning mot dem och sedan avfyrade ett skott. Karim Alaa Hussains agerande ger tydligt uttryck för att hans avsikt var att skottet skulle träffa. Med den utgångspunkten ligger det i och för sig nära till hands att utgå från att det också var Karim Alaa Hussains avsikt att döda. För en sådan slutsats talar också det förhållandet att han, omedelbart innan skjutningen på

bron, avsiktligt hade berövat Herish Aziz livet. Det är alltså uppenbart att skottet på bron avlossades i hopp om att kunna fly från att bli ertappad med att ha begått ett synnerligen allvarligt brott. Några tillräckligt säkra slutsatser om vad Karim Alaa Hussain avsåg just i gärningstillfället kan enligt tingsrätten dock inte dras utifrån det nu sagda. Det är exempelvis inte uteslutet att Karim Alaa Hussains avsikt var att endast skada den/de som jagade honom. Det är därför inte ställt utom rimligt tvivel att Karim Alaa Hussain har begått gärningen med avsiktssuppsåt. Inte heller är det bevisat att han såg det som praktiskt taget oundvikligt att någon eller några skulle dö till följd av skottet. Karim Alaa Hussain har alltså inte heller agerat med insiktssuppsåt.

Karim Alaa Hussain måste emellertid – mot bakgrund av vad som strax innan hade hänt inne på resebyrån – ha känt till att det var fråga om ett livsfarligt vapen. Mot den bakgrunden kan det inte råda någon som helst tvekan om att Karim Alaa Hussain var medveten om att det fanns en mycket hög risk för att någon skulle dö om de träffades av skottet. Att Karim Alaa Hussain avfyrat endast ett skott talar i någon mån för att han inte sett framför sig en risk att flera människor skulle träffas och dö. Mot bakgrund av vapnets kraft måste han dock ha insett att det fanns en viss risk för en sådan följd. Karim Alaa Hussain har under hela händelseförloppet uppvisat en fullkomlig likgiltighet inför andra människors liv och det kan, mot bakgrund också av vad som anförts i föregående stycke, hållas för visst att han hade avfyrat skottet även om han hade förstått att det skulle leda till flera människors död. Det är därför styrkt att Karim Alaa Hussain, med likgiltighetsuppsåt, har gjort sig skyldig till försök till mord på Danial Mandawi och Linus Järpenberg i enlighet med gärningsbeskrivningen.

Åklagaren har som sin uppfattning angett att det är fråga om ett brott. Vid brott mot person bestäms brottsenheten dock i regel av antalet drabbade personer samt tid och plats för respektive gärning. Att döda två personer med ett skott är två mord, eftersom två personer drabbas. (Se Petter Asp m. fl., Kriminalrättens

grunder (JUNO 2013), s. 470 f.) Detsamma får anses gälla vid försök till mord; att försöka döda två människor med ett skott är alltså två brott. Det är därför enligt tingsrättens uppfattning fråga om två brott.

Grovt vapenbrott

Karim Alaa Hussain har med uppsåt innehaft ett skjutvapen utan att han hade rätt till det. Vapnet har inte bara varit av särskilt farlig beskaffenhet och innehafts på allmän plats, utan Karim Alaa Hussain har dessutom använt vapnet för att begå flera synnerligen allvarliga brott. Karim Alaa Hussain har därför också gjort sig skyldig till grovt vapenbrott.

Det är emellertid inte bevisat att Karim Alaa Hussain innehaft vapnet annat än i omedelbar anslutning till de övriga gärningarna i målet. Tingsrätten anser därför att det grova vapenbrottet ska anses ingå i (konsumeras av) det mord som Karim Alaa Hussain nu döms för.

Ringa narkotikabrott

Karim Alaa Hussain har erkänt att han har använt narkotika på det sätt som åklagaren har påstått. Eftersom hans erkännande stöds av den övriga bevisningen ska han slutligen dömas för ringa narkotikabrott enligt gärningsbeskrivningen i den delen.

Påföljd

Brottslighetens straffvärde

Karim Alaa Hussain döms nu för mord, försök till mord och ringa narkotikabrott.

Straffet för mord är fängelse på viss tid, lägst tio och högst arton år, eller på livstid. För försök till mord sträcker sig straffskalan från fängelse i fjorton dagar till fängelse på livstid. (Se 3 kap. 1 § och 23 kap. 1 § brottsbalken).

Utgångspunkten enligt Högsta domstolens praxis är att mord har ett straffvärde som motsvarar fängelse i sexton år. Denna utgångspunkt gäller om det inte

finns vare sig några försvårande eller några förmildrande omständigheter. (Se Mordet vid busshållplatsen, p. 82). Om det finns försvårande omständigheter kan det motivera ett längre tidsbestämt fängelsestraff än sexton år, i första hand arton år, eller livstids fängelse.

Som skäl för livstids fängelse ska det särskilt beaktas om gärningen föregåtts av noggrann planering, präglats av särskild förslagenhet, syftat till att främja eller dölja annan brottslighet, inneburit svårt lidande för offret eller annars varit särskilt hänsynslös (se 3 kap. 1 § brottsbalken). Högsta domstolen har i rättsfallet Mordet med kökskniven (NJA 2021 s. 32) uttalat följande om valet mellan ett tidsbestämt straff och livstids fängelse.

Grundtanken är att livstidsstraff ska användas när omständigheterna i det enskilda fallet sammantaget är försvårande. Utgångspunkten är alltså att mord ska föranleda ett tidsbestämt straff. Om det finns omständigheter som talar för livstids fängelse ska domstolen göra en samlad bedömning av om livstidsstraff ska komma i fråga. Förekomsten av förmildrande omständigheter kan då medföra att ett tidsbestämt straff ändå ska väljas. De omständigheter som räknas upp i bestämmelsen om mord – som inte uttömmande anger när livstidsstraff kan komma i fråga – bildar utgångspunkt för valet mellan ett tidsbestämt straff och ett livstidsstraff. Prövningen måste emellertid göras också med beaktande av reglerna i 29 kap. brottsbalken.

Med dessa utgångspunkter gör tingsrätten följande bedömning av brottslighetens straffvärde.

Karim Alaa Hussain har med avsikt berövat Herish Aziz livet. Våldet har varit mycket kraftigt. Herish Aziz har varit skyddslös och helt saknat möjlighet att undkomma. Mordet har haft karaktären av en avrättning och varit särskilt hänsynslöst. Redan detta talar starkt för ett livstidsstraff.

Som framhållits ovan talar Karim Alaa Hussains agerande dagen innan mordet, när han befann sig utanför resebyrån och fotograferade omgivningarna, för att gärningen var planerad. Detsamma kan sägas om hans agerande dagen för mordet. Av övervakningsfilmer framgår nämligen att han då, innan han begav sig till Husby, befann sig i Sollentuna. På filmerna från Sollentuna ses Karim Alaa Hussain bära blåa byxor medan han i Husby i stället ses bära ett par mörka byxor (över de blåa). Karim Alaa Hussain har alltså i viss mån bytt klädsel inför gärningen. Av utredningen framgår också att Karim Alaa Hussains två telefoner var aktiva fram till strax innan mordet. Telefonerna har emellertid inte kunnat anträffas, vilket talar för att han strax före gärningarna gjort sig av med dem i syfte att dölja spår. Även om utredningen inte tillåter några säkra slutsatser om hur planeringen mer i detalj har gått till, anser tingsrätten att även Karim Alaa Hussains planering av gärningen utgör skäl för livstids fängelse. (Angående begreppet noggrann planering, se prop. 2018/19:138 s. 33.)

Till detta kommer att Karim Alaa Hussain ska dömas även för försök till mord. Mordet och mordförsöken – vilka är sådana brott som avses i bestämmelsen i 29 kap. 2 a § brottsbalken – har innefattat användning av skjutvapen och begåtts på allmän plats (se prop. 2022/23:53 s. 149 f.). Detta är synnerligen försvårande vid bestämmandet av brottens straffvärde.

Några omständigheter som påverkar straffvärdet i förmildrande riktning föreligger inte. Av det rättspsykiatriska utlåtande som tingsrätten har inhämtat framgår att Karim Alaa Hussain inte led av en allvarlig psykisk störning vid gärningen. Varken utlåtandet eller vad som i övrigt har framkommit ger stöd för att han av någon annan orsak haft nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande, att han har blivit utnyttjad eller att hans handlande stått i samband med någon bristande utveckling, erfarenhet eller omdömesförmåga. (Jfr 29 kap. 3 § brottsbalken.)

Vid en sammantagen bedömning av samtliga omständigheter anser tingsrätten därför att straffvärdet av de brott som Karim Alaa Hussain nu döms för motsvarar fängelse på livstid.

Påföljdsval och straffmätning

Karim Alaa Hussain förekommer under 20 avsnitt i belastningsregistret. Han dömdes den 21 juli 2017 av Svea hovrätt för bl.a. försök till mord till fängelse 8 år och 6 månader. Han frigavs villkorligt den 12 november 2023, med en återstående strafftid om 3 år och 19 dagar. Prövotiden utgår den 3 december 2026. Det senaste avsnittet avser en dom från Solna tingsrätt från den 11 juni 2024. Karim Alaa Hussain dömdes då för bl.a. två fall av misshandel till fängelse 1 månad och 14 dagar. 1 månad och 14 dagar av den tidigare villkorligt medgivna friheten förverkades. Karim Alaa Hussain frigavs villkorligt från detta straff den 7 augusti 2024. Den återstående strafftiden uppgår till 30 dagar och prövotiden löpte ut den 22 augusti 2025.

Som noterats ovan har den nu aktuella brottsligheten ett synnerligen högt straffvärde. Såväl detta som brottens art och det faktum att Karim Alaa Hussain har återfallit i allvarlig och likartad brottslighet under pågående prövotid innebär att någon annan påföljd än fängelse, som utgångspunkt, inte kan komma i fråga. Som redan har nämnts bedöms i det rättspsykiatriska utlåtandet att Karim Alaa Hussain inte har begått gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning. Inte heller bedöms han ha lidit av en sådan vid tiden för den rättspsykiatriska undersökningen. Samtliga utredningar som ingår i undersökningen ger stöd åt bedömningen och tingsrätten saknar anledning att ifrågasätta slutsatserna. Det finns därför inte förutsättningar att överlämna Karim Alaa Hussain till rättspsykiatrisk vård. Det finns inte heller något hinder mot att döma honom till fängelse. Påföljden ska därför bestämmas till fängelse.

Vid den slutliga straffmätningen konstaterar tingsrätten att Karim Alaa Hussain i och för sig suttit häktad med restriktioner under drygt nio månader. Mot

bakgrund framför allt av det synnerligen höga straffvärdet innebär detta emellertid inte att det finns förutsättningar att tidsbestämma fängelsestraffet.

Påföljden ska därför bestämmas till fängelse på livstid.

Med hänsyn till att påföljden inte bestäms till ett tidsbegränsat fängelsestraff utan fängelse på livstid finns det skäl att inte förverka tidigare villkorligt medgiven frihet.

Skadestånd

Med den bedömning tingsrätten har gjort i ansvarsfrågan är Karim Alaa Hussain skyldig att betala skadestånd till målsägandena. Eftersom han har vitsordat de anspråk som Kustan Aziz, Lanko Aziz och dödsboet efter Herish Aziz har framställt ska han betala skadestånd till dem med yrkade belopp jämte ränta.

Enligt praxis uppgår kränkningsersättningen vid försök till mord, som inte har orsakat personskada, till 200 000 kr. Tingsrätten anser inte att det förhållandet att Linus Järpenberg är polis utgör tillräckligt skäl att frångå denna praxis och bestämma ersättningen till honom till ett högre belopp än så. Karim Alaa Hussain ska därför betala kränkningsersättning till Danial Mandawi och Linus Järpenberg med 200 000 kr vardera, samt yrkad ränta.

Danial Mandawi har därutöver begärt ersättning för sveda och värk med 25 600 kr (motsvarande annan vård än sjukhusvård under åtta månader från skadetillfället) och med 200 kr avseende kostnad för ett läkarbesök.

Danial Mandawi har inte, förutom sina egna uppgifter, presenterat någon utredning till stöd för att det läkarbesök som han begärt ersättning för har ägt rum – eller varför – och vad det i sådant fall har kostat. Kostnaden är därför inte styrkt. Inte heller är förhållandena sådana att tingsrätten kan uppskatta

kostnaden med stöd av 35 kap. 5 § rättegångsbalken. Yrkandet i denna del ska därför inte bifallas.

Ersättning för sveda och värk avser lidande under akut sjuktid efter skadan intill dess att skadan läks eller ett varaktigt försämrat tillstånd inträder. För att ha rätt till ersättning för sveda och värk bestående av psykiskt lidande krävs att skadan är medicinskt påvisbar. Skadan kan påvisas genom att den skadelidande blir sjukskriven, eller framgå på annat sätt. Den skadegörande handlingens art och den skadelidandes utsatthet kan därutöver minska kravet på utredning om skadan. (Se Egenmäktighet och skada, NJA 2022 s. 14.)

Det ligger enligt tingsrätten nära till hands att utgå från att den som blir utsatt för ett mordförsök av det slag som nu är aktuellt drabbas av sådana psykiska besvär som är att hänföra till personskada under i vart fall en viss kortare tid efter brottet. När det gäller Danial Mandawis yrkande avseende ersättning för sveda och värk står det genom hans egna uppgifter och den utredning han förebringat också helt klart att händelsen på ett påtagligt sätt har påverkat hans mående. Vid bedömningen måste emellertid beaktas att Danial Mandawis bevittnande av mordet på Herish Aziz – vilket inte ger honom rätt till skadestånd från Karim Alaa Hussain – måste antas ha bidragit till hans mående på ett inte försumbart sätt.

Vid en sammantagen bedömning anser tingsrätten att Danial Mandawi har visat att den skada som han lidit av det brott han själv utsatts för har varit av sådant slag att den berättigar till ersättning för sveda och värk under tre månader efter skadetillfället. Karim Alaa Hussain ska därför utge ersättning för sveda och värk till Danial Mandawi med 9 600 kr jämte ränta.

Häktning

Karim Alaa Hussain döms för mord och försök till mord. Det finns fortfarande risk för att han avviker eller på annat sätt undandrar sig lagföring eller straff (flyktfara) och att han fortsätter sin brottsliga verksamhet (recidivfara). För

mord är det dessutom inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i ett och ett halvt år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas med avseende på flyktfara och recidivfara. Skälen för häktning uppväger fortfarande det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för Karim Alaa Hussain eller något annat motstående intresse. Karim Alaa Hussain ska därför vara kvar i häkte till dess att fängelsestraffet får verkställas.

Ersättning till försvararen och målsägandebiträderna

Inledning

Det processmaterial som lagts fram vid tingsrättens huvudförhandling har i och för sig inte, mot bakgrund av målets karaktär, varit särskilt omfattande.

Utredningen har emellertid pågått under lång tid och resulterat i ett betydande förundersökningsmaterial. Karim Alaa Hussain har varit anklagad för synnerligen allvarlig brottslighet och riskerat lagens strängaste straff. Han har också varit häktad med restriktioner fram till huvudförhandlingens avslutande. Det har förekommit flera polisförhör och häktningsförhandlingar. Samtliga målsäganden har dessutom biträtt åtalet.

Såväl försvararens som målsägandebiträdernas anspråk måste bedömas mot bakgrund av det nu sagda. Åklagaren har yttrat sig över försvararens, Hanna Lindbloms och Walter Bergmans kostnadsräkningar och inte haft någon erinran mot dessa.

Johan Eriksson

Johan Eriksson, som har varit målsägandebiträde för Linus Järpenberg, har begärt ersättning för ungefär 45 timmars arbete och 5 timmars tidspillan. Av den arbetade tiden har ungefär 28 timmar lagts ned på inläsning av förundersökningen. Johan Eriksson har utförligt redogjort för de åtgärder som har vidtagits och vilken tid de har tagit i anspråk.

Mot bakgrund av de allmänna överväganden som redogjorts för ovan bedömer tingsrätten att den begärda ersättningen för arbete är skälig. Någon anledning

att ha synpunkter på den begärda ersättningen för tidsspillan finns inte. Johan Eriksson ska därför tillerkännas den begärda ersättningen.

Walter Bergman

Walter Bergman, som har varit målsägandebiträde för Danial Mandawi, har begärt ersättning för ungefär 65 timmars arbete och 7 timmars tidsspillan samt vissa utlägg. Av den arbetade tiden har ungefär 36 timmar lagts ned på inläsning av förundersökningen. Walter Bergman har utförligt redogjort för de åtgärder han har vidtagit och vilken tid de har tagit i anspråk.

Mot bakgrund av de allmänna överväganden som redogjorts för ovan och med hänsyn tagen till Danial Mandawis personliga förhållanden – vilka enligt vad som upplysts har varit sådana att de har krävt visst merarbete från målsägandebiträdet – bedömer tingsrätten att den begärda ersättningen för arbete är skälig. Någon anledning att ha synpunkter på den begärda ersättningen för tidsspillan eller utlägg finns inte. Walter Bergman ska därför tillerkännas den begärda ersättningen.

Hanna Lindblom

Hanna Lindblom, som har varit målsägandebiträde för Kustan Aziz, Lanko Aziz och – fram till den 29 september 2025 då tingsrätten skrev av målet i den delen – ytterligare en anhörig till Herish Aziz, har begärt ersättning för ungefär 125 timmars arbete och 12 timmars tidsspillan samt vissa utlägg. Av den arbetade tiden har ungefär 80 timmar lagts ned på inläsning av förundersökningen. Hanna Lindblom har utförligt redogjort för de åtgärder hon har vidtagit och, i den mån det kan krävas av henne, vilken tid de har tagit i anspråk.

Hanna Lindblom har under lång tid varit målsägandebiträde för tre personer. Kustan Aziz har, såvitt upplysts, befunnit sig utomlands under i vart fall stora delar av ärendets handläggning. Lanko Aziz har varit frihetsberövad. Det får godtas att de nu nämnda omständigheterna är sådana att de motiverar att det

arbete hon har lagt ned påtagligt överstiger den tid övriga målsägandebiträden har lagt ned. Men även med beaktande av detta, och med hänsyn tagen till de allmänna överväganden som redogjorts för inledningsvis, framstår den nedlagda tiden – bl.a. den tid Hanna Lindblom lagt ned på att gå igenom förundersökningen – som något väl tilltagen. Även om det kan antas att posterna har mycket begränsad betydelse i sammanhanget noterar tingsrätten dessutom att det i kostnadsräkningen tas upp poster hänförliga till den tidigare målsäganden även i tiden efter att tingsrätten skrivit av målet i den delen och Hanna Lindbloms förordnande alltså upphört.

Vid en sammanvägd bedömning anser tingsrätten att skälig ersättning för arbete i nu aktuellt fall motsvarar 105 timmar (varav 4,25 timmar avser jourarbete). Någon anledning att ha synpunkter på den begärda ersättningen för tidsspillan eller utlägg finns inte. Hanna Lindblom ska därför tillerkännas ersättning på det sätt som framgår av domslutet.

Saman Paknejad

Saman Paknejad, som varit offentlig försvarare för Karim Alaa Hussain, har begärt ersättning för ungefär 225 timmars arbete och 68 timmars tidsspillan samt vissa utlägg. Av den arbetade tiden har ungefär 120 timmar lagts ned på inläsning av förundersökningen. Saman Paknejad har utförligt redogjort för de åtgärder som har vidtagits och vilken tid de har tagit i anspråk.

Saman Paknejad har deltagit vid ett stort antal polisförhör och häktningsförhandlingar. Mot bakgrund av Saman Paknejads roll måste det godtas att han har lagt mer tid på att läsa och analysera förundersökningen än övriga biträden. Vidare är det rimligt att, som Saman Paknejad också har anmärkt, utgå från att Karim Alaa Hussains skiftande inställningar har orsakat merarbete. Trots det nu sagda framstår den nedlagda tiden som något väl tilltagen.

Tingsrätten noterar dessutom att det inte är Saman Paknejad som har gått igenom förundersökningen med Karim Alaa Hussain utan en annan advokat. Saman Paknejad har anfört att tidsåtgången hade blivit densamma om han själv hade ombesörjt genomgången. Tingsrätten, som menar att det ligger nära till hands att utgå från att det går snabbare för en i förundersökningsmaterialet insatt person att vidta de nämnda åtgärderna än någon som inte är insatt, ställer sig något frågande till detta påstående.

I sammanhanget bör även noteras att en del poster avser ”klientbesök” (ungefär 15 besök motsvarande sammanlagt 13 timmar). Av kostnadsräkningen framgår inte, med något enstaka undantag, varför klientbesöket varit motiverat eller vad som föranlett det. Mot bakgrund av hur kostnadsräkningen i övrigt är utformad måste det därför antas att dessa besök huvudsakligen varit av kurativt slag och inte sådana besök då Karim Alaa Hussains försvar varit den huvudsakliga frågan. Även om kurativa åtgärder i viss utsträckning är ersättningsgilla (se NJA 1984 s. 877) framstår de nu nämnda besöken, mot bakgrund av den övriga kontakt som förevarit mellan Karim Alaa Hussain och Saman Paknejad, som väl frekventa och inte i alla delar nödvändiga för att Karim Alaa Hussain skulle kunna ta tillvara sin rätt. Detta gäller även med hänsyn till vad som anförts om Karim Alaa Hussains mående.

Mot bakgrund av det ovan sagda bedömer tingsrätten att Saman Paknejad får anses skäligen tillgodosedd med ersättning motsvarande 200 timmars arbete. Någon anledning att ha synpunkter på den begärda ersättningen för tidsspillan finns inte. Mot bakgrund av vad som sagts ovan om vissa klientbesök finns det dock anledning att sätta ned ersättningen för tidsspillan i den utsträckning tidsspillan hänför sig till sådana besök. Mot den bakgrunden bedömer tingsrätten att ersättning för tidsspillan ska utgå motsvarande 62 timmar.

När det gäller Saman Paknejads begäran om ersättning för utlägg noterar tingsrätten inledningsvis att en offentlig försvarare är skyldig att i möjligaste

mån välja det transportsätt som sammanlagt ger upphov till lägst kostnader. Vilket alternativ som är mest kostnadseffektivt beror på omständigheterna i det enskilda fallet, såsom tidpunkt på dygnet för resan eller trafiksituationen. Det finns i normalfallet anledning för domstolen att utgå från att biträdets bedömning av lämpligt transportsätt haft fog för sig. I dessa fall behöver domstolen därför inte göra egna bedömningar av kostnaderna för alternativa transportsätt. Endast om det finns oklarheter kring det valda sättet att transportera sig eller om detta tydligt framstår som mer kostsamt för det allmänna än andra jämförbara alternativ, bör valet ifrågasättas av domstolen. (Se Målsägandebiträdets promenad, NJA 2020 s. 483.)

En förhållandevis stor andel av de resor som Saman Paknejad begärt ersättning för avser taxiresor. Saman Paknejad har anfört att detta varit det mest kostnadseffektiva färdmedlet och då tagit hänsyn till framför allt att den totala kostnaden, inklusive tidsspillan, hade blivit högre om resan skett med kollektivtrafiken.

Även om det alltså i normalfallet finns anledning för en domstol att utgå från att biträdets bedömning i nu nämnt avseende haft fog för sig, anser tingsrätten att det finns vissa oklarheter kring det valda transportsättet. Som exempel kan nämnas att det i kostnadsräkningen anges att tidsspillan för en resa med taxi till och från Solna tingsrätt (eller den intill tingsrätten liggande polisstationen) medför 30 minuters tidsspillan medan motsvarande resa med kollektivtrafiken medför en timmes tidsspillan. Det framgår dock av samma kostnadsräkning att motsvarande resa nästa dag – som även den skett med taxi – har inneburit en timmes tidsspillan (och alltså inte 30 minuter). Eftersom den taxiresan kostade 307 kr (jämfört med de 86 kr som motsvarande resa hade kostat med kollektivtrafiken) framgår redan av kostnadsräkningen att resan blivit dyrare med taxi.

Övriga utlägg för taxi avser resor till och från häktet i Sollentuna. Resorna har enkelväg kostat i snitt 190 kr och av kostnadsräkningen framgår att varje tillfälle inneburit en genomsnittlig tidsspillan om ungefär en och en halv timme. Det har inte angetts i kostnadsräkningen hur mycket tidsspillan motsvarande resa med kollektivtrafiken hade inneburit. Eftersom det framstår som ett rimligt antagande att tidsspillan i ett sådant fall i vart fall inte hade nämnvärt överstigit en och en halv timme är detta en brist som får falla tillbaka på Saman Paknejad.

Mot bakgrund av det nu sagda anser tingsrätten att det finns sådana frågetecken kring valet av att åka taxi att det inte är skäligt att ersättning utgår för någon taxiresa. I stället bör ersättning för dessa tillfällen utgå motsvarande kostnaden för resa med kollektivtrafiken. Vidare bör visst avdrag ske mot bakgrund av vad som ovan sagts om de klientbesök som bedömts inte vara ersättningsgilla. Saman Paknejad ska därför tillerkännas ersättning för utlägg på det sätt som framgår av domslutet.

Övriga frågor

Med hänsyn till Karim Alaa Hussains ekonomiska förhållanden och till att han döms till fängelse på livstid ska staten svara för kostnaderna för försvararen och målsägandebiträdena.

Beslag av plastpåse och hylsa ska, eftersom det inte finns särskilda skäl mot det, bestå till dess domen vinner laga kraft (se 27 kap. 8 § femte stycket rättegångsbalken).

Den i beslag tagna pistolen har varit föremål för ett grovt vapenbrott. Eftersom det inte är uppenbart oskäligt ska pistolen och det tillhörande magasinet förklaras förverkade. (Se 9 kap. 5 § vapenlagen.)

Karim Alaa Hussain är enligt lag skyldig att betala en avgift till Brottsofferfonden.

Det finns skäl att låta sekretessen bestå för de bilder samt för de uppgifter i läkarintyget enligt 7 § lagen om särskild personutredning i brottmål, m.m., i det rättspsykiatriska utlåtandet och det angränsande material i personaliadelen som vid huvudförhandlingen lagts fram bakom stängda dörrar, enligt vad som framgår av domslutet.

RÄTTEN

Chefsrådmannen Maria Edwardsson samt nämndemän.

Digitalt signerad av chefsrådmannen Maria Edwardsson

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Solna tingsrätt senast **den 9 december 2025**. Överklagandet ska vara skriftligt. Solna tingsrätt skickar det vidare till Svea hovrätt.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

Du kan använda hovrättens blankett för överklagande i brottmål: www.domstol.se/overklagande-i-brottmal. I annat fall kan du utgå från följande punkter.

1. Skriv Solna tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Solna tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Solna tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Svea hovrätt.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Svea hovrätt skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Svea hovrätt tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Solna tingsrätt eller Svea hovrätt om du har frågor.